

Αριθ. Πρωτ.: 36827

ΑΘΗΝΑ, 10 Ιουνίου 2021

ΠΡΟΣ

1. Υπουργό Οικονομικών
κ. Χρήστο Σταϊκούρα
Νίκης 5-7
ΑΘΗΝΑ
2. Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων
κ. Άδωνι Γεωργιάδη
Καρ. Σερβίας 10
ΑΘΗΝΑ

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση του άρθρου 37 παρ. 2α ν. 4738/2020.

Αξιότιμοι κ. Υπουργοί,

Μετά από εισηγήσεις και παράπονα Μελών μας, σχετικά με τις δυσκολίες ένταξης των εταιριών στον ν.4738/2020 (Ρύθμιση οφειλών και παροχή δεύτερης ευκαιρίας και άλλες διατάξεις) και ειδικότερα στις διατάξεις του άρθρου 37 παρ. 2α του ν.4738/2020, παρακαλούμε θερμά για την τροποποίηση της περίπτωσης (α), της παρ.2., του άρθρου 37, ως ακολούθως, .

Το άρθρο 37, του Ν.4738/2020, αναφέρει τα εξής:

«1. Το Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις και Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, συναινούν στη σύναψη συμφωνίας εξυγίανσης υπογράφοντας τη συμφωνία με τους ίδιους όρους και ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια με τα οποία θα συναινούν υπό τις αυτές συνθήκες ιδιώτης πιστωτής, ακόμη και όταν με τη συμφωνία το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι δημόσιες επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα και οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης παραιτούνται από προνόμια και εξασφαλίσεις ενοχικής ή εμπράγματης φύσεως καθώς και από ένδικα μέσα ή βοηθήματα. Ειδικότερα, με την επιφύλαξη της παρ. 2, το Δημόσιο δεν συναινεί σε περίπτωση που λόγω της εφαρμογής της συμφωνίας εξυγίανσης θα περιερχόταν σε χειρότερη θέση ως προς τις βεβαιωμένες απαιτήσεις του κατά τον χρόνο υπογραφής της συμφωνίας εξυγίανσης, από τη θέση στην οποία θα περιερχόταν σε περίπτωση πτώχευσης.

2. Τα πρόσωπα και φορείς της παρ. 1 θεωρείται ότι συναινούν σε συμφωνία εξυγίανσης, ακόμα και αν δεν την υπογράφουν, σε κάθε περίπτωση που πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις, χωρίς να απαιτείται η περαιτέρω διερεύνηση των όρων της

συμφωνίας αυτής ή της ανάκτησης από πλευράς του αντιστοίχου φορέα ή των λοιπών προϋποθέσεων της παρούσας:

α) η βεβαιωμένη βασική οφειλή του οφειλέτη προς το αντίστοιχο πρόσωπο ή φορέα κατά τον χρόνο υπογραφής της συμφωνίας εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το ποσό δεκαπέντε εκατομμυρίων (15.000.000) ευρώ,

β) σύμφωνα με την έκθεση του εμπειρογνώμονα της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 46, το πρόσωπο ή ο φορέας της παρ. 1 δεν θα περιέλθει λόγω της εφαρμογής της συμφωνίας εξυγίανσης σε χειρότερη θέση ως προς τις βεβαιωμένες απαιτήσεις του κατά τον χρόνο υπογραφής της συμφωνίας εξυγίανσης, από τη θέση στην οποία θα περιέλθει σε περίπτωση πτώχευσης, και

γ) σύμφωνα με την έκθεση του εμπειρογνώμονα της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 46, οι βεβαιωμένες απαιτήσεις του συνόλου των προσώπων και φορέων της παρ. 1 κατά τον χρόνο υπογραφής της συμφωνίας εξυγίανσης είναι ως ποσό μικρότερο από το σύνολο των απαιτήσεων των ιδιωτών πιστωτών».

Ωστόσο, είναι γνωστό ότι ο κύκλος εργασιών των εταιρειών που δραστηριοποιούνται στον κατασκευαστικό κλάδο έχει επηρεασθεί από την μακρόχρονη οικονομική ύφεση και κλονίσθηκε, έτι περαιτέρω, σημαντικά από την πρωτοφανή κατάσταση εγχωρίως αλλά και διεθνώς, που προκλήθηκε από την πανδημία του νέου κορωνοϊού (COVID-19) και έχει μεταβάλλει πλήρως τα οικονομικά δεδομένα, εξαιτίας των περιοριστικών μέτρων προστασίας της υγείας, αλλά και των παρεμβάσεων πολιτικής για την αντιμετώπιση των συνεπειών τους στην οικονομική δραστηριότητα. Η επιβολή περιοριστικών μέτρων για την αντιμετώπιση και αποφυγή διασποράς του νέου κορωνοϊού (COVID-19) προκάλεσε απρόσμενες, ραγδαίες και αλυσιδωτές επιδράσεις στο σύνολο, σχεδόν, των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δημιουργώντας ταυτόχρονα ένα κλίμα αβεβαιότητας, κυρίως ως προς την διάρκεια της πανδημίας αλλά και των πολυδιάστατων επιπτώσεών της.

Στα πλαίσια της κακής οικονομικής συγκυρίας, δημιουργήθηκε ταυτόχρονα ένα κυλιόμενα κακό κλίμα πιστοληπτικής ικανότητας και έλλειψης δυνατότητας των επιχειρήσεων αλλά και των Φορέων του Δημοσίου να ανταποκριθούν στις οποιεσδήποτε συναλλαγές τους τόσο προς τις τράπεζες, όσο και προς τις άλλες επιχειρήσεις με τις οποίες συνεργάζονται. Έτσι, οι περισσότερες τεχνικές-κατασκευαστικές εταιρείες αντιμετώπισαν παρόμοια προβλήματα οικονομικής ρευστότητας και αδυναμίας εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους με φυσικό επακόλουθο να δημιουργηθεί αλυσιδωτά προβλήματα ρευστότητας.

Πιο συγκεκριμένα, η εκ των πραγμάτων χαμηλή αποδοτικότητα των έργων, συνδυαζόμενη με το υψηλό κόστος συντήρησης εγκαταστάσεων και εξοπλισμών, η γενικότερη οικονομική κατάσταση της χώρας και η ύφεση στην οποία έχει περιέλθει η οικονομία, η δυσπραγία πληρωμής εκτελεσμένων εργασιών από το Δημόσιο αλλά και από τον ιδιωτικό τομέα καθώς και η μείωση των προκηρύξεων νέων μεγάλων δημόσιων έργων και η αποτελμάτωση όλων των ιδιωτικών έργων, είχαν ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, εταιρείες του κλάδου, οι οποίες

παρουσίαζαν διαχρονικά υψηλούς κύκλους εργασιών, να εμφανίσουν ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις προς το Ελληνικό Δημόσιο εν γένει και δη στους φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 37 του Ν. 4738/2020, οι οποίες, κατά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του εν λόγω Νόμου, να υπερβαίνουν κατά κεφάλαιο το ποσό των 15.000.000 ευρώ.

Ως προκύπτει, μάλιστα, από την αιτιολογική έκθεση του Ν. 4738/2020, με την εν λόγω διάταξη ο Νομοθέτης επιχείρησε να επιλύσει ένα από τα διαχρονικά προβλήματα της συμφωνίας εξυγίανσης κατά την εφαρμογή της, ήτοι ότι το Δημόσιο και γενικά οι δημόσιοι φορείς σπάνια παρείχαν τη συναίνεσή τους σε συμφωνίες εξυγίανσης, ακόμη και όταν η πιθανή ανάκτηση βάσει της συμφωνίας εξυγίανσής είναι μεγαλύτερη από την ανάκτησή τους σε περίπτωση πτώχευσης, ορίζοντας αφενός ότι το Δημόσιο ή οι δημόσιοι φορείς συναινούν σε συμφωνίες εξυγίανσης, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης και οι φορείς αυτοί αναμένεται να βρεθούν σε καλύτερη θέση σε σχέση με το σενάριο της πτώχευσης, αφετέρου δε ότι οι φορείς αυτοί δεν χρειάζεται να εξετάσουν αν συντρέχουν αυτές οι συνθήκες, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 και εφόσον οι οφειλές του Δημοσίου ή των δημοσίων φορέων δεν ξεπερνούν ορισμένο ύψος και δεν υπερβαίνουν κατ' ύψος τις απαιτήσεις των λοιπών πιστωτών (ιδιωτών), οι φορείς αυτοί συναινούν, στο βαθμό που η έκθεση του εμπειρογνώμονα επιβεβαιώνει ότι οι φορείς αυτοί δε θα βρεθούν σε χειρότερη θέση σε σχέση με το σενάριο της πτώχευσης του οφειλέτη (δεν χρειάζεται, δηλαδή, να προβούν οι ίδιοι οι φορείς σε αυτή την αξιολόγηση), διευκολύνοντας η σύναψη συμφωνιών εξυγίανσης, ενόψει και των νέων ποσοστών απαιτήσεων που απαιτούνται για τη σύναψή τους κατά τα άρθρα 34 παρ. 1 και 54 παρ. 2.

Εκ των ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι η πλειοψηφία των εταιρειών του τεχνικού-κατασκευαστικού κλάδου, οι οποίες έχουν υποχρεώσεις κατά κεφάλαιο μεγαλύτερες από το οριζόμενο ποσό των 15.000.000 ευρώ, αποκλείονται επί της ουσίας από την χρήση και υπαγωγή των ευεργετικών διατάξεων του Ν. 4738/2020, αποδυναμώνοντας και τον τελολογικό σκοπό του νόμου.

Συνοψίζοντας, δια της παρούσης μας, αιτούμεθα όπως τροποποιηθεί η διάταξη του άρθρου 37 του Ν. 4738/2020, και δη η παράγραφος 2 περ. α αυτού, αυξάνοντας το όριο της βασικής βεβαιωμένης οφειλής από 15.000.000 ευρώ σε 25.000.000 ευρώ.

Με τιμή,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΡΑΚΑΚΗΣ